produkter. Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at afgiften på det importerede produkt skal udligne en afgift, der hviler på det tilsvarende indenlandske produkt — eller har været pålagt dette eller et produkt, som det er afledt af — på et fremstillings- eller afsætningsstadium, der ligger før det, på hvilket det importerede produkt afgiftsbelægges.

3. Der foreligger en afgift med tilsvarende virkning som told, jf. traktatens artikler 9, 12 og 13, når en afgift pålægges ved import af forarbejdet eller fersk kød, herunder svinefedt, når lignende indenlandske produkter enten slet ikke afgiftsbelægges eller afgiftsbelægges efter andre kriterier, navnlig som følge af et andet grundlag for afgiftspligtens indtræden.

I sag 132/78

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 af tribunal d'instance de Lille er indgivet til Domstolen for i den sag, som verserer for nævnte ret mellem

SÀRL DENKAVIT LOIRE

og

DEN FRANSKE STAT VED TOLDVÆSENET,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikler 9, 12, 13 og 95 samt af Rådets forordning nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød (EFT L 282, 1975, s. 1),

afsiger

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden J. Mertens de Wilmars, dommerne A. O'Keeffe og G. Bosco,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Forelæggelsesdommen og de skriftlige indlæg, der er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

Den franske lov nr. 77-646 af 24. juni 1977 (JORF (lovtidende) af 25. 6. 1977) har indført en afgift for sundhedsbeskyttelse og markedsordninger for kød (artikel 1). Afgiften erlægges ved slagtning af visse slagtedyr og fjerkræ i private eller offentlige slagterier, samt ved indførsel til Frankrig af forarbejdet eller fersk kød af dyr af samme art.

Afgiften fastsættes pr. kg netto for ét kalenderår ad gangen på grundlag af udgangspriser i lovens artikel 2. Afgiftssatsen for svin andrager 0,54 % af Fællesskabets basispris. På grundlag af udgangspriserne androg afgiften for sundhedsbeskyttelse og markedsordninger for kød for kalenderåret 1977 i medfør af arrêté (bekendtgørelse) fra økonomi- og finansministeren og landbrugsministeren af 9. august 1977 (JORF af 12. 8. 1977) for svin 0,034 FF pr. kg netto.

I henhold til artikel 3 i lov nr. 77-646 stiftes afgiftskravet ved slagtningen.

Det hedder i artikel 4: »Afgiften for sundhedsbeskyttelse og markedsordninger for kød gælder for import af forarbejdet eller fersk kød fra dyr omhandlet i artikel 2. Den erlægges af importøren eller klarereren ved varens toldbehandling med henblik på overgang til fri rådighed. Den erlægges til toldmyndigheden. Den indkræves efter samme regler og med samme garantier som for told. . .«

Décret nr. 77-899 af 27. juli 1977 (JORF af 9. 8. 1977) til gennemførelse af lov nr. 77-646 opregner i artikel 9 de kødformer, for hvilke der opkræves importafgift, og præciserer i artikel 10, at afgiften for overgang til fri rådighed på toldterritoriet af bl.a. svinefedt (position 15-01) opkræves af kødets nettovægt, således som det er godkendt eller antaget af toldmyndigheden, med fradrag af vægten af affaldet.

Den 7. oktober 1977 indførte Sårl Denkavit Loire, sagsøgerne i hovedsagen (herefter benævnt sagsøgerne), 22 400 kg svinefedt fra Forbundsrepublikken Tyskland, som i Frankrig skulle anvendes til fremstilling af foder. Herfor opkrævede toldvæsenet, i henhold til lov nr. 77-646 af 24. juni 1977, 672 FF som afgift for sundhedsbeskyttelse og markedsordninger for kød.

Da Denkavit var af den opfattelse, at afgiften stred mod fællesskabsretten, navnlig mod EØF-traktatens artikler 9, 12, 13 og 95, samt mod Rådets forordning nr. 2759/75 (EFT L 282, s. 1) om den fælles markedsordning for svinekød, indstævnede de toldvæsenet ved tribunal d'instance de Lille (underretten) med påstand om tilbagebetaling af det erlagte beløb.

På sin side har toldvæsenet gjort gældende, at en økonomisk byrde som den, der rammer det importerede kød, kun skal betragtes som en afgift med tilsvarende virkning som told, såfremt de tilsvarende indenlandske produkter ikke var belastet med en lignende afgift. Men også internt opkræves afgiften imidlertid efter kødets nettovægt efter slagtning, således at det indenlandsk producerede svinefedt, der er resultatet af forarbejdningen af svinekødet, belægges med samme økonomiske byrde som det importerede svinefedt. Det importerede produkt er endda belagt med en mindre afgift på det indenlandske produkt, i det omfang dettes afgiftsbelagte vægt også omfatter det forskellige affald, hvilket ikke gælder for importeret svinefedt.

Tribunal d'instance de Lille, der fandt, at der ved tvisten var rejst spørgsmål om fortolkning af fællesskabsretten, forelagde ved dom af 25. maj 1978 — fulgt af en berigtigende dom af 6. juli 1978 om rettelse af en skrivefejl i konklusionen til dommen af 25. maj 1978 (der læses: intern afgift i stedet for lavere afgift) — Domstolen nedenstående præjudicielle spørgsmål:

»1) Strider det mod forbudet mod afgifter med tilsvarende virkning som indførselstold i henhold til artiklerne 9, 12 og 13 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at en afgift på import af svinekød, der er bestemt til brug i foder, og som hidrører fra en anden medlemsstat, anvendes til at udligne en indenlandsk afgift ved slagtning af dyr, her svin?

2) I tilfælde af et benægtende svar på det første spørgsmål: strider den under 1) omtalte afgift mod forbudet mod forskelsbehandling i fiskal henseende efter traktatens artikel 95?

3) I tilfælde af et benægtende svar på spørgsmålene under 1) og 2): må den under 1) nævnte afgift antages at stride mod Rådets forordning nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød?«

Forelæggelsesdommen og den berigtigende dom, der retter førstnævnte, er registreret på Domstolen henholdsvis den 12. juni og 18. juli 1978. I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen har sagsøgerne og Kommissionen for Det europæiske Fællesskab indgivet skriftlige indlæg.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Ved kendelse af 22. november 1978 har den i medfør af proces-reglementets artikel 95 besluttet at henvise nærværende sag til Domstolens første afdeling.

II — Indlæg afgivet i henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen

A — Indlæg fra sagsøgerne (Denkavit)

Sagsøgerne har først anført, at efter forarbejderne og parlamentsforhandlingerne vedrørende lov nr. 77-646 skal provenuet af afgiften for sundhedsbeskyttelse anvendes til at finansiere den statslige sundhedskontrol i de franske slagterier (Sénat, møde af 16. 6. 1977, Débats parlementaires, s. 1403). Hvad angår afgift på importerede produkter, antages det, at denne var nødvendig for at udligne de afgifter, der pålægges de tilsvarende indenlandske produkter.

Vedrørende det første spørgsmål

Det er sagsøgernes opfattelse — og de har her henvist til Domstolens praksis — at enhver ensidigt pålagt økonomisk belastning, der uanset formål, benævnelse og teknik rammer varerne i forbindelse med eller som følge af, at de passerer grænsen — hvis den ikke kan antages at være en egentlig told — er en afgift med tilsvarende virkning jf. traktatens artikler 9, 12 og 13. Det vil kun kunne forholde sig anderledes, såfremt den pågældende byrde er betaling for en faktisk tjenesteydelse til importøren, der andrager et beløb, som står i forhold til tjenesteydelsen, eller såfremt den er et led i et generelt internt afgiftssystem, som efter samme kriterier konsekvent behandler indenlandske og importerede produkter ens (jf. f.eks. dom af 11. 10. 1973 (sag 39/73, *Rewe Zentralfinanz*, Sml. s. 1039)).

Selv om en afgift måtte være et led i et generelt system som det nævnte, vil den kunne udgøre en afgift med tilsvarende virkning som told såfremt den udelukkende er beregnet på at finansiere aktiviteter, som særlig er til gunst for indenlandske produkter alene, således at den byrde, som hviler på dem, udlignes. (Domstolens dom af 25. 5. 1977, sag 77/76, *Cucchi*, Sml. s. 987).

Sagsøgerne konkluderer, at afgiften på svinefedt for sundhedsbeskyttelse i medfør af ovennævnte principper og af de nedenfor forklarede grunde ikke er omfattet af de undtagelser, der er indrømmet ved Domstolens praksis, og at den følgelig er en afgift med tilsvarende virkning som told.

a) Der kan ikke være tale om betaling for en faktisk tjenesteydelse

Da det har været lovgivers hensigt, at den omtvistede afgift skal udligne byrderne på den indenlandske produktion, er den ikke en modydelse for nogen handling fra myndighedernes side.

b) Der kan ikke være tale om en afgift, der er et led i et generelt internt afgiftssystem

Den omstændighed, at sundhedsbeskyttelsesafgiften opkræves ved slagtning af franske grise, mens svinefedt ved indførselen rammes af en afgift af samme størrelse, medfører, at de indenlandske produkter og de importerede produkter ikke behandles efter samme kriterier. I dom af 5. februar 1976 (sag 87/75 *Bresciani*, Sml. s. 129) udtalte Domstolen: »Det er uden betydning, at den indenlandske produktion som følge af andre afgifter er belastet med en lignende byrde, dersom disse afgifter og den afgift, der her er tale om, [ikke] opkræves efter identiske kriterier . . .«.

En dom af 28. juni 1978 (sag 70/77, *Simmenthal,* Sml. s. 1453) afgrænsede nærmere dette kriterium, idet det udtaltes, at opkrævningen skal ske på samme afsætningsstadium. I nærværende sag kan en indenlandsk afgift på svin (den fælles toldtarifs position 02.01) derfor ikke begrunde en afgift på import af svinefedt (toldtariffens position 15.01). Sagsøgerne har tilføjet, at Domstolen i dommen af 17. februar 1976 (sag 45/75, *Rewe,* Sml. s. 181) antog, at »det i så henseende er af stor betydning for afgørelsen, om det indenlandske og det indførte produkt er placeret under samme position i den fælles toldtarif.«

c) Dobbelt afgift

Endelig har sagsøgerne anført, at det importerede svinefedt stammer fra dyr, der i den pågældende medlemsstat ligeledes er belagt med en afgift ved slagtningen, således at sundhedsbeskyttelsesafgiften på svinefedt i Frankrig er en dobbelt afgiftsbelæggelse, der medfører en forskelsbehandling til skade for de importerede produkter.

d) Afgiftens formål

Ifølge sagsøgerne skal provenuet fra sundhedsbeskyttelsesafgiften, som det fremgår af motiverne til lov nr.77-646, helt og udelukkende finansiere offentlige foranstaltninger til fordel for den indenlandske produktion. Som følge af den omtvistede afgifts protektionistiske karakter bør den følgelig kvalificeres som en afgift med tilsvarende virkning som told. Derfor må det første spørgsmål besvares således: »Det forbud, der ifølge traktatens artikler 9, 12 og 13 gælder mod afgifter med tilsvarende virkning som indførselstold, udelukker, at en medlemsstat lægger en afgift på svinefedt, med oprindelse i en anden medlemsstat og bestemt til brug i foder, for at udligne en indenlandsk afgift ved slagtning af dyr, her svin.«

Vedrørende det andet spørgsmål

Subsidiært har sagsøgerne argumenteret på grundlag af traktatens artikel 95 og har herved gjort gældende, at da det importerede henholdsvis indenlandske produkt ikke står opført i den samme position i den fælles toldtarif, rammer den omtvistede afgift dem ikke konsekvent efter de samme kriterier. Toldvæsenet er derfor på vildspor, når det for den nationale ret med en henvisning til Domstolens dom af 22. juni 1976 (sag 127/75, *Bobie,* Sml. s. 1079) har hævdet, at den omtvistede afgift er i overensstemmelse med artikel 95, eftersom der i den nævnte sag var tale om en afgift på samme produkt (øl) i de to tilfælde.

Sagsøgerne har dernæst anført, at selv om der skulle være lighed mellem det indenlandske produkt og det importerede produkt, er en ensartet sats på 0,034 FF pr. kg såvel på fersk svinekød af indenlandsk oprindelse som på importeret svinefedt, en afgiftsmæssig forskelsbehandling til skade for det importerede produkt, fordi værdien pr. kg af hele svin er meget større end værdien pr. kg svinefedt, og fordi det importerede svinefedt følgelig må bære en afgiftsmæssig byrde for at udligne en indenlandsk afgift, der ikke lægges på svinefedt af fransk oprin-

delse, men snarere på svinekød produceret i Frankrig.

Sagsøgerne har påberåbt sig fællesskabslovgivningen om importafgifter og sluse-priser for import fra tredjelande, navnlig Kommissionens forordning nr. 2754/73 af 10. oktober 1973 (EFT L 284, s. 14) og har gjort gældende, at den objektive værdi af svinefedt i Fællesskabet normalt ikke antages at overskride 32 % af værdien af hele det slagtede svin. Følgelig er man i den situation, der omhandles i dommen af 22. marts 1977 (sag 74/76, *Ianelli*, Sml. s. 557), hvorefter der foreligger en krænkelse af forbudet i traktatens artikel 95, hvis der ved vurderingen af den indførte vare alene tages hensyn til elementer, som øger dennes værdi i forhold til den tilsvarende indenlandske vare.

Følgelig må det andet spørgsmål besvares således:

»Der foreligger en overtrædelse af forbudet mod fiskal forskelsbehandling i traktatens artikel 95, såfremt der lægges en afgift på import af svindefedt, der er bestemt til brug i foder, og som hidrører fra en anden medlemsstat — ganske særligt, såfremt afgiften opkræves med en sats beregnet efter Fællesskabets basispris for slagtede svin for at udligne en indenlandsk afgift ved slagtning af dyr, her svin.«

Vedrørende det tredje spørgsmål

Sagsøgerne har henvist til, at lov nr. 77-646 efter sin ordlyd angår en afgift for sundhedsbeskyttelse og fælles markedsordninger for kød og har herved gjort gældende, at svinefedt, der er et landbrugsprodukt, som har undergået en første forarbejdning, jf. traktatens artikel 38, stk. 1, og som sådant er opført på listen i bilag II til traktaten, er omfattet af Rådets forordning nr. 2759/75 om den fælles markedsordning for svinekød, hvorfor den nationale markedsordning er ulovlig. Sagsøgerne har herefter taget stilling til lovligheden af den omtvistede afgift og har detaljeret gennemgået prisordningen for svinekød; konklusionen er, at den omtvistede afgift bringer systemet med enhedspriser i Fællesskabet i fare, fordi den lægger sig til det prisniveau, som er nået på det stadium, hvor den »slagtede gris hænger på krogen«, men kun for importerede produkter og ikke for indenlandsk produktion.

For det tilfælde, at Domstolen måtte besvare det første og det andet spørgsmål benægtende, foreslår sagsøgerne, at det tredje spørgsmål besvares således:

»Det strider mod Rådets forordning nr. 2759/75 om den fælles markedsordning for svinekød, at der lægges en afgift på import af svinekød, der er bestemt til brug i foder, og som hidrører fra en anden medlemsstat, for at udligne en indenlandsk afgift ved slagtning af dyr, her svin«.

B — Indlæg fra Kommissionen

Efter en redegørelse for de omstændigheder, der har givet anledning til tvisten, og efter en gennemgang af sagen ved den nationale ret har Kommissionen i retlig henseende bemærket, at spørgsmål 1 og spørgsmål 3 løber over i hinanden, og at det andet ligger i forlængelse af det første og er underordnet i forhold hertil.

Vedrørende spørgsmål 1 og spørgsmål 3

Det er Kommissionens opfattelse, at undersøgelsen af begrebet afgift med til-

svarende virkning som told i betragtning af Domstolens praksis må ske under en dobbelt synsvinkel:

1. For det første må der foretages en helhedsvurdering af afgiften uafhængigt af, hvilke importerede produkter, der bærer den;

2. herefter må der foretages en mere præcis analyse af afgiften, som den fremtræder, når den rammer svinefedtet.

1. Helhedsvurdering af den omtvistede afgift

Da den omtvistede afgift opkræves på import af kød, har Kommissionen gennemgået dels dens retlige teknik, dels dens økonomiske virkninger på kød, der ved importen befinder sig på samme stadium som det, på hvilket afgiften efter den indenlandske ordning pålægges kød af indenlandsk oprindelse.

a) Vedrørende den retlige teknik

Ifølge Komissionen fremtræder den omtvistede afgift som en intern afgift, der konsekvent, på samme måde og med samme sats rammer indenlandske henholdsvis importerede produkter. Da den udelukkende rammer kødet som følge af, at det importeres, foreligger der nemlig ikke et gebyr for en sundhedskontrol, og det har været den nationale lovgivers hensigt, at opkrævningen af afgiften ved import skulle hindre enhver forskelsbehandling mellem de indenlandske producenter og importører af de samme produkter. På trods heraf er det et spørgsmål, om ikke den omtvistede afgift må betragtes som en afgift med tilsvarende virkning som told, navnlig når henses til Domstolens praksis, som den fremtræder ved dommen af 25. maj 1977 (sag 77/76 *Cucchi*, Sml. s. 987). Den omtvistede afgift skal nemlig udelukkende finansiere aktiviteter, som særlig kommer de indenlandske produkter til gode. Bl. a. under henvisning til drøftelserne i Parlamentet finder Kommissionen, at uanset hvor megen realitet der politisk set ligger i afgiftens tilknytning til finansieringen af sundhedsbeskyttende foranstaltninger og forbedring af markederne, står det fast, at der ikke er nogen retlig garanti for tilknytningen, der strengt taget ikke findes ud fra et strengt budgetteknisk synspunkt. Selv om der tages hensyn til forholdsreglerne vedrørende ordningen af de pågældende markeder, må det endvidere konstateres, at disse snarere bunder i almindelige samfundsinteresser end i kvægholdernes og kødforarbejdernes individuelle interesser. Til dette punkt konkluderer Kommissionen, at man ikke kan sige, at afgiften udelukkende er beregnet til at finansiere aktiviteter, som særlig er til gunst for de indenlandske varer, der beskattes således, at afgiften på disse produkter udlignes fuldstændigt.

b) Vedrørende den omtvistede afgifts økonomiske virkninger

Kommissionen finder, at afgiften, hvis man tager hensyn til de økonomiske virkninger og den indflydelse, den kan have på samhandelen, har samme restriktive virkninger som told eller afgifter med tilsvarende virkning.

Ifølge Kommissionen træder dette tydeligt frem, hvis man sammenligner afgiften efter lov af 24. juni 1977 (nr. 77-646) med de afgifter, den erstatter, dvs. med de afgifter for sundhedskontrol, dyrlægebesøg og mærkning, der var genstand for den ophævede lov af 8. juli 1965 (nr. 65-543) (JORF af 9. 7. 1965)

om de nødvendige betingelser for nyordning af kødmarkedet. De ved disse to love indførte sundhedskontrolafgifter er nært beslægtede, hvad angår både deres formål og struktur og nærmere anvendelsesbetingelser. Følgelig finder Kommissionen, at på trods af den i den nye lov foretagne ændring har undersøgelsen af afgiften i medfør af loven af 1965 også gyldighed for afgiften efter loven af 1977.

Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at sundhedskontrolafgiften i medfør af artikel 5 i lov af 8. juli 1965 og artikel 15 i finansloven for 1966 (nr. 65-997 af 29. 11. 1965 — JORF af 30. 11. 1965) hører til den gruppe afgifter, der opkræves for sundhedskontrol ved grænsepassage, og som af Domstolen antages for at være afgifter med tilsvarende virkning som told. Da Rådets direktiv 64/433 af 26. juni 1964 (EFT 1963-1964, s. 154) om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin har indført et system med sundhedskontrol i afsendermedlemsstaten, må en kontrol af dette kød ved importen — hvis den ikke allerede i sig selv er en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion, der er forbudt ved traktatens artikler 30 ff som følge af sin systematiske eller uberettigede karakter (Domstolens dom af 25. 1. 1977, sag 46/76, *Bauhuis,* Sml. s. 5) — betragtes som supplerende, og en afgift for denne kontrol kan ikke sidestilles med sundhedskontrolafgiften i indlandet.

Af ovenstående grunde havde Kommissionen fundet, at den afgift, som blev opkrævet i medfør af ovennævnte lov af 1965, havde karakter af en afgift med tilsvarende virkning som told, hvorfor den havde indledt proceduren efter traktatens artikel 169 mod Frankrig til konstatering af denne stats traktatbrud.

Når disse kriterier anvendes på en sådan afgift, som der for nærværende er tvist om, mener Kommissionen, at den, skønt den retligt fremtræder som en intern afgift, har en virkning på samhandelen, der svarer til virkningen fra en afgift med tilsvarende virkning som told. Kommissionen har henvist til det fundamentale princip om de frie varebevægelser og gør herved gældende, at der må tages hensyn til afgiftens faktiske virkning og ikke dens formelle karakteristika, hvorfor den er tilbøjelig til at antage, at afgiften må kvalificeres som en afgift med tilsvarende virkning som told.

2. Opkrævningen af afgiften på svinefedt

Selv om det måtte antages, at afgiften er en intern afgift, kunne dette kun være holdbart hvad angår importeret kød, der befinder sig på samme produktionsstadium, på hvilket det indenlandsk producerede kød på sin side afgiftsbelægges (jf. dommene *Bresciani* og *Rewe,* 45/75 (allerede nævnt)).

Ifølge Kommissionen udelukker Domstolens praksis, at man kan sidestille afgiften på importeret svinefedt med afgiften på svinekød ved slagtning, fordi, på den ene side, de to produkter er forskellige og ikke henhører under de samme positioner i den fælles toldtarif (svinekød 02.01.A.III og svinefedt 15.01.A) og fordi, på den anden side, produkterne i forbrugernes øjne ikke fremtræder som identiske produkter eller opfylder de samme behov.

Kommissionen konkluderer, at den her omhandlede afgift under ingen omstændigheder kan betegnes som en afgift i et generelt system med interne afgifter, når den opkræves ved importen af svinefedt fra de andre medlemsstater. Der må antages at foreligge en afgift på svinefedt, som har tilsvarende virkning som told.

Vedrørende det andet spørgsmål

Svaret på spørgsmål 1 og spørgsmål 3 betyder ifølge Kommissionen, at det andet spørgsmål om fortolkningen af traktatens artikel 95 bliver uden genstand.

Følgelig har Kommissionen foreslået, at de præjudicielle spørgsmål besvares således:

»Såfremt en medlemsstat ved import lægger en sådan afgift på kød og kødprodukter, navnlig på svinefedt fra de andre medlemsstater, der fremtræder som den franske afgift for sundhedsbeskyttelse og markedsordningerne for kød, krænker den forbudet i traktatens artikler 9 og 13 mod adgifter med tilsvarende virkning som told«.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 22. februar 1979 har sagsøgerne, repræsenteret af advokat Veroone, Lille, den franske regering, repræsenteret af hr. Sidre, og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af sine befuldmægtigede Amphoux og Beschel, afgivet mundtlige indlæg.

I de under den mundtlige forhandling afgivne indlæg har den franske regering gjort gældende dels, at den afgift for sundhedsbeskyttelse, som blev indført ved lov nr. 77-646 af 24. juni 1977, ikke strider mod EØF-traktatens artikler 9 ff, fordi afgiften er et led i et generelt internt afgiftssystem, dels at den ikke krænker traktatens artikel 95, for det har aldrig været hævdet, at et til svinefedt svarende fransk produkt var omfattet af en mere fordelagtig afgiftsordning.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 29. marts 1979.

Præmisser

1 Ved dom af 25. maj 1978, indgået til Domstolen den 12. juni og berigtiget ved dom af 6. juli 1978, indgået den 18. juli 1978, har tribunal d'instance de Lille i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt tre spørgsmål vedrørende fortolkningen af artiklerne 9, 12 og 13 (første spørgsmål) og 95 (andet spørgsmål) i traktaten, og af Rådets forordning nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 (EFT L 282, s. 1) om den fælles markedsordning for svinekød (tredje spørgsmål).

2 Spørgsmålene er stillet under en retssag mellem det franske toldvæsen og en fransk foderstoffabrikant, som fra Forbundsrepublikken Tyskland importerede et parti svinefedt, og svaret på spørgsmålene skal gøre det muligt for den nationale ret at afgøre, om de ovennævnte fællesskabsbestemmelser er til hinder for, at der ved importen af det pågældende parti blev opkrævet en afgift i henhold til den franske lov nr. 77-646 af 24. juni 1977 »om indførelse af en afgift for sundhedsbeskyttelse og markedsordninger for kød, samt om ophævelse af afgiften for sundhedskontrol og for inspektion og mærkning« (JORF (fransk lov- og statstidende) af 25. 6. 1977, s. 3399).

3 Det fremgår af de af den nationale ret fremsendte sagsakter, at den pågældende afgift pålægges dels kød fra visse dyr slagtet i franske slagterier, dels importeret fersk og forarbejdet kød, når det hidrører fra dyr af samme art.

4 Med hensyn til kød hidrørende fra slagtning på fransk område stiftes afgiftskravet ved slagtningen; den opkræves i offentlige eller private slagterier, efter omstændighederne for regning af staten eller lokale sammenslutninger eller grupper af lokale sammenslutninger, der er ejere af slagterier, ved slagtning af de i lovens artikel 2 nævnte dyr, idet satsen fastsættes pr. kg. kød netto for ét kalenderår ad gangen og således, at afgiften skal erlægges af ejere af dyr, der slagtes med henblik på salg. Hvad angår importeret kød, bestemmer lovens artikel 4, at afgiften »gælder for import af forarbejdet eller fersk kød fra dyr omhandlet i artikel 2«, og at den erlægges af importøren eller klarereren ved varens toldbehandling med henblik på overgang til fri omsætning. Den indkræves efter samme regler og med samme garantier som for told.

5 I henhold til dekret nr. 77-899 af 27. juli 1977 (JORF af 9. 8. 1977, s. 4136) til gennemførelse af lov nr. 77-646 pålægges afgiften, hvad angår indenlandske produkter, fersk kød på grundlag af kødets nettovægt som defineret i dekretets artikler 2-5. Med hensyn til de importerede produkter pålægges afgiften udover fersk kød en række former for forarbejdet kød og de i dekre-

tets artikel 9 nævnte former for fedt, der defineres ved en henvisning til en række positioner eller underpositioner i den fælles toldtarif. Position 15.01 omfatter navnlig svinefedt. Afgiften opkræves af nettovægten af kødet — her svinefedtet — og størrelsen pr. kg. er lig med størrelsen af den afgift, der opkræves for indenlandsk slagtet svinekød.

6 Den nationale rets første spørgsmål er, om »[det] strider mod forbudet mod afgifter med tilsvarende virkning som indførselstold i henhold til artiklerne 9, 12 og 13 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at en afgift på import af svinefedt, der er bestemt til brug i foder, og som hidrører fra en anden medlemsstat, anvendes til at udligne en indenlandsk afgift ved slagtning af dyr, her svin«. Ved spørgsmålet søges det i det væsentlige klarlagt, om begrebet afgift med tilsvarende virkning som told — der er forbudt i samhandelen inden for Fællesskabet — omfatter en indenlandsk afgift af en type som den, der er nævnt af den nationale ret, når afgiften rammer import af produkter fra andre medlemsstater, navnlig sådanne, der henhører under position 15.01 (svinefedt).

7 Som Domstolen ved flere lejligheder, bl.a. ved dommen af 25. januar 1977 (sag 47/76, *Bauhuis,* Sml. s. 5), har antaget, udgør enhver økonomisk byrde, som pålægges ensidigt og belaster varer ved grænsepassagen, uanset benævnelse eller opkrævningsmåde — når den ikke er told i egentlig forstand — en afgift med tilsvarende virkning i den i traktatens artikler 9, 12, 13 og 16 forudsatte betydning. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende afgift er et vederlag for en til importøren eller eksportøren faktisk erlagt tjenesteydelse og udgør et beløb, der er afpasset efter tjenesteydelsen. Afgiften rammes heller ikke af ovennævnte beskrivelse, hvis den er et led i et generelt, internt afgiftssystem, der konsekvent og efter ensartede kriterier pålægges indenlandske varer og de varer, som importeres eller eksporteres, således at den i dette tilfælde ikke falder ind under anvendelsesområdet for traktatens artikler 9, 12, 13 og 16, men derimod under artikel 95.

8 Det må dog fremhæves, at for at det kan antages, at afgiften på et importeret produkt er et led i et generelt, internt afgiftssystem og således ikke rammes af forbudet mod afgifter med tilsvarende virkning som told, skal den være

pålagt et indenlandsk produkt og et tilsvarende importeret produkt med samme sats på samme stadium i omsætningen, og grundlaget for afgiftskravets stiftelse skal være det samme for de to produkter. Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at afgiften på det importerede produkt skal udligne en afgift, der rammer det tilsvarende indenlandske produkt — eller har været pålagt dette eller et produkt, som det er afledt af — på et fremstillings- eller afsætningsstadium, før det, på hvilket det importerede produkt afgiftsbelægges. Forbudet mod afgifter med tilsvarende virkning som told ville miste ethvert indhold og enhver betydning, såfremt det ikke antoges, at en afgift opkrævet ved grænsen er en afgift med tilsvarende virkning, når det tilsvarende indenlandske produkt enten slet ikke afgiftsbelægges eller afgiftsbelægges på andre afsætningsstadier eller eventuelt på et andet grundlag, alene af den grund, at afgiften skal udligne en indenlandsk fiskal afgift på det samme produkt — helt bortset fra, at der ved den modsatte antagelse ikke ville blive taget hensyn til oprindelseslandets afgifter på det importerede produkt.

9 Det første spørgsmål må derfor besvares således, at der foreligger en afgift med tilsvarende virkning som told, jf. traktatens artikler 9, 12 og 13, hvis en afgift pålægges ved import af forarbejdet eller fersk kød, herunder svinefedt, når lignende indenlandske produkter enten slet ikke afgiftsbelægges eller afgiftsbelægges efter andre kriterier, navnlig som følge af et andet grundlag for afgiftspligtens indtræden.

10 De to andre spørgsmål er af den forelæggende ret kun stillet for det tilfælde, at Domstolen måtte kende for ret, at en afgift af den omhandlede type ikke falder ind under begrebet afgift med tilsvarende virkning som told. Heraf følger, at et svar på disse spørgsmål, når henses til svaret på det første spørgsmål, er blevet uden genstand.

Vedrørende sagens omkostninger

11 De udgifter, som er afholdt af regeringen for Den franske Republik og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt den af tribunal d'instance de Lille ved dom af 25. maj 1978 og berigtiget ved dom af 6. juli 1978, for ret:

Der foreligger en afgift med tilsvarende virkning som told, jf. traktatens artikler 9, 12 og 13, hvis en afgift pålægges ved import af forarbejdet eller fersk kød, herunder svinefedt, når lignende indenlandske produkter enten slet ikke afgiftsbelægges eller afgiftsbelægges efter andre kriterier, navnlig som følge af et andet grundlag for afgiftspligtens indtræden.

Mertens de Wilmars O'Keeffe Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 31. maj 1979.

A. Van Houtte
Justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 29. MARTS 1979 [1]

Høje Ret.

Denne sag har Domstolen fået forelagt ved en anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'Instance de Lille. Sagsøgere i sagen for Domstolen er Sàrl Denkavit Loire, der i Montreuil Bellay i Maine-et-Loire-departementet driver virksomhed i foderstofbranchen. Sagsøgt er den franske stat ved »Administration des Douanes« (herefter benævnt toldvæsenet).

1 — Oversat fra engelsk.